

Divendres VI de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 8,34-9,1): En aquell temps, Jesús va cridar la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangelí, la salvarà. Què en treu l'home de guanyar tot el món si perd la vida? Què no donaria l'home a canvi de la seva vida? Si algú s'avergonyeix de mi i de les meves paraules davant aquesta generació adúltera i pecadora, també el Fill de l'home s'avergonyirà d'ell quan vindrà amb els sants àngels en la glòria del seu Pare». I afegia: «Us ho dic amb tota veritat: Alguns dels qui ara són aquí estaran encara en vida quan veuran arribar amb poder el Regne de Déu».

«Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi»

+ Mn. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Espanya)

Avui l'Evangelí ens parla de dos temes complementaris: la nostra creu de cada dia i el seu fruit, és a dir, la Vida en majúscula, sobrenatural i eterna.

Ens posem drets en escoltar el Sant Evangelí, com a signe de voler seguir els seus ensenyaments. Jesús ens diu que ens neguem a nosaltres mateixos, expressió clara de no seguir «al grat dels capricis» —com esmenta el salm— o d'apartar «les cobejances enganyoses», com diu sant Pau. Prendre la pròpia creu és acceptar les petites mortificacions que cada dia trobem pel camí.

Ens hi pot ajudar la frase que Jesús digué en el sermó sacerdotal al Cenacle: «Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Tota sarment que en mi no dóna fruit el meu Pare la talla, i tota la que dóna fruit la neteja perquè doni més fruit» (Jn 15,1-2). Un vinyater il·lusionat mimant el raïm perquè faci molt grau! Sí, volem

seguir el Senyor! Sí, som conscients que el Pare ens vol ajudar per a donar fruit abundós en la nostra vida terrenal i després gaudir-ne en la Vida eterna.

Sant Ignasi guiava sant Francesc Xavier amb les paraules del text d'avui: «De què li aprofita a l'home guanyar tot el món si perd la seva ànima?» (Mc 8,36). Així arribà a ser el patró de les Missions. Amb la mateixa tònica, llegim l'últim canó del Codi de Dret Canònic (n. 1752): «(...) tenint en compte la salvació de les ànimes, que ha de ser sempre la llei suprema de l'Església». Sant Agustí té la famosa lliçó: «Animam salvasti tuam predestinasti», que l'adagi popular ha traduït així: «Qui la salvació d'una ànima procura ja té la seva segura». La invitació és evident.

Maria, la Mare de la Divina Gràcia, ens dóna la mà per avançar en aquest camí.